

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5Pc/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819201778
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3819201778.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľky: W. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q., P. XXXX/XX, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Ivan Žilík PhD. spol. s r.o., so sídlom v Prievidzi, Štefánika 11/1, IČO: 36 869 121, proti povinnému na výživné: N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., G. VI. G. XXX/X, zastúpeného JUDr. Vladimírom Štrbikom, advokátom v Prievidzi, Nám. slobody 22, o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

I. Povinný na výživné je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80,- eur mesačne, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred, do rúk navrhovateľky, s účinnosťou od 23.4.2019 do 15.7.2020.

II. Zameškané výživné za obdobie od 23.4.2019 do 15.7.2020 v sume 1.180,06 eur súd povinnému na výživné p o v o ľ u j e splácať v mesačných splátkach po 80,- eur, vždy do posledného dňa v mesiaci, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.

III. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

IV. Súd navrhovateľke p r i z n á v a oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa návrhom podaným proti povinnému na výživné domáhala určenia manželského výživného v sume 150,- eur mesačne, s účinnosťou od mesiaca apríl 2019. V priebehu konania uviedla, že výživné žiada do 15.7.2020, kedy manželstvo zaniklo rozvodom. Návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že manželstvo s povinným na výživné uzavrela 23.9.2016 a ku dňu začatia konania toto manželstvo trvalo. Po uzavretí manželstva spolu žili do 19.8.2018, kedy sa navrhovateľka odsťahovala ku svojej matke, kde v čase podania návrhu stále žila. Uviedla, že v čase začatia konania mala príjem z invalidného dôchodku v sume 204,60 eur mesačne, iný príjem nemala, a to okrem sumy 125,- eur mesačne, ktorú jej povinný na výživné zasielal v súvislosti so starostlivosťou o dieťa počas jeho pobytu u nej. Tento príjem jej nepostačuje ani na pokrytie základných životných potrieb, s úhradou nákladov na jej osobu jej pomáha matka. Neskôr v konaní navrhovateľka uviedla, že malol. dcéra bola zverená do osobnej starostlivosti otca (t.j. povinného na výživné), ona je zaviazaná prispievať na výživu dieťaťa sumou vo výške zákonom určeného minimálneho výživného. V súčasnosti býva v byte, ktorý jej bol pridelený, kde nájomné je vo výške 236,65 eur mesačne. Jej príjem tvorí len invalidný dôchodok, ktorý je aktuálne v sume 210,- eur mesačne, sumu 125,- eur mesačne jej povinný na výživné prestal dávať od septembra 2019. Zo svojho príjmu dáva 100,- eur svojej matke, ktorá jej z toho uhradí paušál za telefón v sume

30,- eur mesačne, poisťku 25,- eur mesačne a pomáha jej aj so stravovaním. Navrhovateľka uviedla, že jej matka jej zatiaľ vypomáha aj tak, že hradí inkaso za byt, v ktorom býva.

2. Povinný na výživné s návrhom nesúhlasil. Spočiatku namietal neplatnosť manželstva s navrhovateľkou, neskôr, po rozhodnutí súdu o platnosti manželstva účastníkov, poukazoval na ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi videl v tom, že navrhovateľka z dôvodu požívania alkoholu opustila spoločnú domácnosť, ohrozila zdravie malol. dieťaťa, nakoľko bola nájdená opitá pred Jantárom v nočných hodinách spolu s maloletou. Navrhovateľka požíva alkoholické nápoje, na základe čoho je liečená v protialkoholických zariadeniach. Poukázal na to, že navrhovateľka udržiava po dobu jedného roka známosť s priateľom, s ktorým čaká dieťa, nesplácala žiadne dlhy, ktoré vznikli počas trvania manželstva, voči všetkým svojim povinnostiam, ktoré jej za trvania manželstva z tohto zväzku vyplývali, zostala ľahostajná.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkyne S. P., oboznámením obsahu sobášneho listu účastníkov, rodného listu malol. W. Z., dokladov o výške príjmu účastníkov, správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, ODI OR PZ v Prievidzi, vyčíslenia výdavkov účastníkov konania, výpisov z účtov účastníkov, správy Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza, vyjadrení povinného na výživné zo dňa 14.5.2019, 2.7.2019, vyjadrenia navrhovateľky zo dňa 24.5.2019, rozsudkov Okresného súdu Prievidza č.k. 11Ps/7/2014-39, 11Ps/6/2016-38, 10P/56/2018-164 a 15Pc/13/2019-115 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 17CoP/17/2020-140, zápisnice z pojednávania konaného dňa 9.4.2019 v konaní pred Okresným súdom Prievidza sp.zn. 10P/56/2018, lustrácie v katastri nehnuteľností, zoznamu voľných pracovných miest evidovaných Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, lekárskej správy o posúdení invalidity navrhovateľky zo dňa 13.5.2015, výsledkov testov na prítomnosť návykových látok, lekárskej správy zo dňa 24.7.2020, dokladov o výdavkoch navrhovateľky, oboznámením obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 6P/59/2018, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

4. Účastníci uzatvorili manželstvo dňa 23.9.2016 a toto manželstvo v čase podania návrhu navrhovateľky trvalo. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 16.12.2019 č.k. 15Pc/13/2019-115 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 30.4.2020 č.k. 17CoP/17/2020-140 bol návrh povinného na výživné na určenie neplatnosti manželstva zamietnutý. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.6.2020. Následne bolo v priebehu konania manželstvo účastníkov, rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 9.7.2020 č.k. 6P/59/2018-159, rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.7.2020. Z výpovedí účastníkov bolo zistené, že vzťahy medzi nimi sú narušené, asi od 19.9.2018 účastníci prestali žiť v spoločnej domácnosti. Z manželstva účastníkov pochádza jedno maloleté dieťa - W. Z., nar. X.X.XXXX, ktorá bola na čas do rozvodu manželstva účastníkov, rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 16.1.2020 č.k. 10P/56/2018-164 zverená do osobnej starostlivosti otca (t.j. povinného na výživné) a navrhovateľke bola určená vyživovacia povinnosť k malol. dieťaťu sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa. Na čas po rozvode boli práva a povinnosti k maloletej (t.j. zverenie do osobnej starostlivosti a výška vyživovacej povinnosti) ponechané v rovnakej podobe.

5. Navrhovateľka je poberateľkou invalidného dôchodku, ktorého výška v roku 2019 bola 204,60 eur mesačne, v roku 2020 je to suma 210,60 eur mesačne. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi vyplýva, že navrhovateľka nepoberá dávky v hmotnej núdzi ani iné príspevky a nie je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie. Z lustrácie účtov navrhovateľky bolo zistené, že k 17.6.2020 bol stav na účte navrhovateľky 0,82 eur. Z výpovedí účastníkov v konaní vyplynulo, že do septembra 2019 na základe dohody účastníkov bola realizovaná sriedavá osobná starostlivosť o ich malol. dcéru a povinný na výživné navrhovateľke zasielal mesačne sumu 125,- eur, t.j. polovicu výšky rodičovského príspevku. Navrhovateľka bývala asi do 27.6.2020 u svojej matky. V tom čase mala podľa vlastného vyjadrenia výdavky na úhradu poisťky 25,- eur mesačne, hradila paušál za telefón v sume 35,- eur mesačne vrátane splátok za telefón. Výdavky za lieky navrhovateľka uvádzala vo výške 25,- eur štvrťročne. Okrem toho navrhovateľka v období podania návrhu až do septembra 2019 splácala úver po 144,90 eur. V súvislosti s úverom mala založené mesačné sporenie po 10,- eur. Okrem toho navrhovateľke vznikali aj bežné výdavky (stravovanie, hygiena, oblečenie a pod.). Asi od 27.6.2020 navrhovateľka býva v byte na P. ulici XX/X v Q., ktorý bol pridelený do nájmu matke navrhovateľky. Mesačné nájomné predstavuje sumu 236,65 eur, zálohový poplatok za elektriku je vo výške 40,- eur. Poplatky za bývanie, paušál za

telefón v sume 30,- eur mesačne a poistenie vo výške 25,- eur mesačne aktuálne za navrhovateľku hradí jej matka, ktorej navrhovateľka zo svojho príjmu dáva sumu 100,- eur mesačne. Podľa vyjadrenia navrhovateľky matka jej pomáha aj so stravovaním. V konaní navrhovateľka uvádzala, že si hľadá prácu, bola sa informovať u viacerých zamestnávateľov (VEGUM, HECHT, Brose), zatiaľ neúspešne. Navrhovateľka nevláda žiaden nehnuteľný majetok a podľa správy ODI OR PZ v Prievidzi nie je evidovaná ako držiteľka, resp. vlastníčka motorového vozidla.

6. Zo správy Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza vyplýva, že navrhovateľka bola uznaná invalidnou z mladosti, jej miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť je 60% pre psychické ochorenie. Z posudku Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza zo dňa 13.5.2015 bolo zistené, že navrhovateľka bola od roku 2011 opakovane hospitalizovaná na psychiatrických oddeleniach pre poruchy správania zapríčinené užívaním psychoaktívnych látok so syndrómom závislosti. V tom čase jej bola stanovená diagnóza - duševná porucha - rozvinutá závislosť na návykových látkach ťažkého stupňa s prítomnosťou abstinenčných kríz. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 30.12.2014 č.k. 11Ps/7/2014-39 bola spôsobilosť navrhovateľky na právne úkony obmedzená tak, že nie je spôsobilá rozhodovať o svojej psychiatrickej liečbe. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 24.8.2017 č.k. 11Ps/6/2016-38 bol rozsudok zo dňa 30.12.2014 č.k. 11Ps/7/2014 zrušený a spôsobilosť na právne úkony bola navrhovateľke navrátená. Z dokladov predložených navrhovateľkou vyplýva, že dňa 23.10.2019 a 24.6.2020 sa podrobila testom na prítomnosť návykových látok. Výsledky testov boli v oboch prípadoch negatívne. Zo správy z psychiatrickej kontroly zo dňa 24.7.2020 vyplýva záver: F43.2 (adaptačné poruchy), abstinencia, F61 (zmiešaná a iná porucha osobnosti), F19 (porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním viacerých drog a iných psychoaktívnych látok) s tým, že navrhovateľka je nastavená na medikamentóznú liečbu a ďalšia kontrola jej bola určená na 24.9.2020.

7. Povinný na výživné je zamestnaný, v roku 2019 mal priemerný čistý mesačný príjem 813,70 eur (vrátane ošetrovného vyplateného Sociálnou poisťovňou - č.l. 202 spisu), poberal rodičovský príspevok vo výške 220,70 eur a prídavok na dieťa v sume 24,34 eur mesačne. Za obdobie mesiacov január až máj 2020 povinný na výživné dosiahol priemerný čistý mesačný príjem vo výške 787,72 eur. Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi pobera prídavok na dieťa v sume 24,95 eur mesačne a do 31.3.2020 poberal aj rodičovský príspevok v sume 270,- eur mesačne. Z lustrácie bankových účtov povinného bolo zistené, že ku dňu 17.6.2020 bol stav na jeho osobnom účte 1.234,07 eur a na účte na sporenie 190,- eur. Žije v Prievidzi v byte spolu so svojou matkou a jej priateľom, ktorí sa k povinnému nasťahovali po odchode navrhovateľky z domácnosti, aby mu mohli pomáhať so starostlivosťou o malol. dieťa. Povinný nevláda žiaden nehnuteľný majetok. Z oznámenia ODI OR PZ v Prievidzi zo dňa 29.4.2019 bolo zistené, že povinný je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia a motocyklu zn. Honda CB 600. Zo správy zo dňa 17.6.2020 vyplynulo, že aktuálne povinný aj naďalej vlastní osobné motorové vozidlo Škoda Fabia a okrem toho motocykel zn. Kawasaki ZSR 750 (v premávke od 5.6.2019). Povinný na výživné v čase podania návrhu hradil poplatok za byt v sume 180,- eur mesačne, poplatok za elektriku 30,- eur mesačne, poplatok za plyn v sume 13,- eur štvrťročne, koncesionársky poplatok vo výške 4,64 eur mesačne, poplatok za televíziu, internet a mobilný telefón hradil vo výške od 55,09 eur do 75,19 eur mesačne. Okrem toho si hradil poisťku po 30,- eur mesačne, splácal úver po 229,56 eura mesačne a výdavky na cestovné si vyčíslil na 50,- eur mesačne. Do septembra 2019 zasielal navrhovateľke v súvislosti so starostlivosťou o dieťa časť rodičovského príspevku v sume 125,- eur mesačne. Ku dňu rozhodovania súdu sa z uvedených platieb povinnému zvýšil poplatok za byt na sumu 210,- eur mesačne, a to od mesiaca máj alebo jún 2019, rovnako sa mu zvýšil poplatok za elektriku na sumu 35,- eur mesačne. V konaní povinný na výživné uvádzal, že mesačne si hradí poisťku vo výške 25,- eur. Okrem toho má výdavky v súvislosti s úhradou poplatku za komunálny odpad za seba a malol. Viktóriu v sume 63,- eur ročne. Od septembra 2019 začal povinný splácať úver, ktorý predtým hradila navrhovateľka, po 145,- eur mesačne. V konaní uvádzal, že ide o úver navrhovateľky, za ktorý on prevzal ručenie a z toho dôvodu ho spláca za navrhovateľku. Okrem uvedených výdavkov vznikajú povinnému aj bežné výdavky na stravovanie, hygienu, oblečenie a pod.. Povinný má vyživovaciu povinnosť voči malol. W., ktorú má vo svojej osobnej starostlivosti.

8. V konaní povinný na výživné poukazyval na to, že navrhovateľka odišla zo spoločnej domácnosti z dôvodu, že požívala alkohol, zapíjala ním lieky. V dôsledku toho sa spolu hádali. Navrhovateľka si podľa jeho vyjadrenia písala zaľúbené správy s priateľom a stalo sa, že za ním aj šla spolu so svojou sesternicou S. P., vtedy tiež pila alkohol, prišla domov až po 23. hodine a on mal na starosti ich dieťa. Povinný uvádzal, že mal záujem všetko urovnať, ale keď sa vrátil po nočnej zmene domov, navrhovateľka

bola opitá a on jej povedal, že takto žiť nechce, na čo navrhovateľka odišla. Neskôr sa ešte stretávali, ale došlo k tomu, že mu navrhovateľka volala v noci do práce, bola opitá a mala pri sebe malol. dieťa. Musel ísť po ňu a zaviesť ju do nemocnice. V konaní poukazoval aj na to, že navrhovateľka má vzťah s iným mužom, s ktorým aktuálne čaká dieťa. Požívanie alkoholu a odchod z domácnosti uvádzal povinný ako dôvod rozvratu vzťahov v manželstve aj v rozvodovom konaní.

9. Navrhovateľka za dôvod odchodu zo spoločnej domácnosti v konaní označovala to, že povinný o ňu ako ženu nemal záujem, spával v inej miestnosti, nepomáhal jej v domácnosti ani s dcérou. Po návrate z práce sa najedol, sadol za počítač, pozrel si motorky a šiel spať. V rozvodovom konaní navrhovateľka ako príčinu rozpadu manželstva označila tiež to, že sa jej povinný nevenoval. Uviedla, že v tom čase mala jedného kamaráta, s ktorým si písala, po odchode zo spoločnej domácnosti sa aj stretávali, ale potom s tým skončili, on mal odísť do Nemecka. V súčasnosti má priateľa asi po dobu jedného roku a zistila, že je tehotná. Z výpovede navrhovateľky vyplynulo, že s priateľom nežijú v jednej domácnosti, len sa navzájom navštevujú.

10. V konaní bola ako svedok vypočutá S. P., sesternica navrhovateľky, ktorá uviedla, že asi 3 mesiace - od júla do septembra dva alebo tri roky dozadu bývala v domácnosti účastníkov. Vzťah medzi účastníkmi vnímala tak, že sú skôr kamaráti než manželia. Povinný na výživné spával v obývačke, nemal ani záujem spávať s navrhovateľkou v spálni. Ona bola s navrhovateľkou a malol. W. stále, navrhovateľke s dcérou pomáhala. Ako dôvod odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti označila to, že navrhovateľka už mala všetkého dosť, pretože povinný na výživu jej s ničím nepomáhal, domáce práce robila navrhovateľka, povinný o to nemal záujem. O dieťa sa tiež starala navrhovateľka. Uviedla, že správanie povinného ako manžela voči navrhovateľke bolo podľa nálady a situácie, aká doma bola - aj slušné ale aj neslušné. Odchodu navrhovateľky predchádzal konflikt medzi účastníkmi. Svedkyňa bola v tom čase s malol. W. v izbe a počula, že povinný po príchode z nočnej zmeny dal navrhovateľke facku, táto sa rozplakala a následne odišli preč. Svedkyňa uviedla, že navrhovateľka sa alkoholu ani nedotkla, naposledy si vypila, keď išli spolu von aj s povinným na výživné; kedy presne to bolo, uviesť nevedela.

11. Podľa § 71 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola zásadne rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

12. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

13. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je podaný dôvodne len sčasti. Je nepochybné, že účastníci boli v čase začatia konania manželmi a uzavretím manželstva im vznikla vzájomná vyživovacia povinnosť, ktorá trvala po dobu existencie manželstva, t.j. do 15.7.2020. V konaní bolo preukázané, že účastníci približne od 19.9.2018 nežijú v jednej domácnosti, navrhovateľka po odchode zo spoločnej domácnosti bývala až do 27.6.2020 u svojej matky, od konca júna 2020 býva v byte, ktorý bol daný do nájmu matke navrhovateľky. O obnovenie spolužitia účastníci nemali záujem.

15. V konaní pred tunajším súdom sp.zn. 15Pc/13/2019 bolo rozhodnuté, že manželstvo účastníkov je platné, preto ak povinný na výživné v konaní namieta jeho neplatnosť, tieto jeho námietky neboli dôvodné.

16. Povinný na výživné tiež poukazoval na to, že navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť pre požívanie alkoholu, svojou opitnosťou ohrozila zdravie malol. dieťaťa a má ročnú známosť s iným mužom, s ktorým čaká dieťa. Priznanie výživného by preto podľa jeho názoru bolo v rozpore s dobrými mravmi.

17. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka bola uznaná invalidnou v roku 2015 pre ochorenie duševná porucha - rozvinutá závislosť na návykových látkach ťažkého stupňa s prítomnosťou abstinenčných kríz. O tom, že navrhovateľka v minulosti užívala drogy, mal povinný vedomosť ešte pred uzavretím manželstva s tým, že navrhovateľka vtedy mala záujem sa liečiť a žiť v usporiadanom vzťahu. Táto skutočnosť vyplýva z pripojeného spisu týkajúceho sa rozvodu manželstva účastníkov. Z aktuálnej lekárskej správy bolo preukázané, že navrhovateľka má aj naďalej diagnostikované adaptačné poruchy, zmiešanú a inú poruchu osobnosti a poruchu psychiky a správania zapríčinenú užívaním viacerých drog a iných psychoaktívnych látok, pričom v súčasnosti abstínuje. Z výpovede navrhovateľky, ale aj svedkyne P. bolo zistené, že navrhovateľka pociťovala zo strany povinného ako manžela nedostatok záujmu a pomoci. Vzhľadom na jej zdravotné problémy zrejme starostlivosť o domácnosť a dieťa sama nedokázala zvládať a aj nezáujem manžela o ňu ako partnerku jej psychiku destabilizoval. Navrhovateľka je v dôsledku narušenej psychiky psychicky labilná a sama v konaní priznala, že sa v čase, keď sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, opila. Pokiaľ teda došlo z jej strany k požitiu alkoholu, bolo to pod vplyvom uvedeného zdravotného stavu a nezhôd v manželstve, kedy navrhovateľka nedokázala situáciu adekvátne zvládať. Následne podstúpila psychiatrické liečenie a podľa lekárskej správy v súčasnosti abstínuje.

18. V konaní nebolo sporným, že navrhovateľka v súčasnosti po dobu asi jedného roka má známosť s iným mužom. K ukončeniu spolužitia účastníkov došlo takmer pred dvomi rokmi, o obnovenie spolužitia účastníci nemali záujem a navrhovateľka už v roku 2018 podala návrh na rozvod manželstva. V dôsledku žaloby o neplatnosť manželstva, podanej povinným, bolo rozvodové konanie účastníkov prerušené a ich manželstvo bolo následne rozvedené. Známosť s iným mužom navrhovateľka nadviazala takmer po roku od ukončenia spolužitia s povinným na výživné a v konaní nebolo zistené, že by s týmto mužom žila v jednej domácnosti, resp. že by sa tento jej priateľ podieľal na nákladoch navrhovateľky. Z výpovede navrhovateľky bolo zistené, že s priateľom žijú oddelene, navzájom sa len navštevujú.

19. Na základe vyššieuvedených skutočností preto súd zastáva názor, že v danej veci nejde o prípad podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine a je možné rozhodnúť o vyživovacej povinnosti povinného voči navrhovateľke.

20. Bolo preukázané, že navrhovateľkin príjem pozostáva len z invalidného dôchodku, ktorý bol v roku 2019 vo výške 204,60 eur mesačne a v roku 2020 je to suma 210,60 eur mesačne. Iný príjem nemá, má vyživovaciu povinnosť voči malol. W. v sume zodpovedajúcej zákonom určenému minimálnemu výživnému, čo je od 1.7.2020 suma 29,42 eur mesačne. Povinný na výživné je zamestnaný, za rok 2019 mal priemerný čistý príjem 813,70 eur, poberal rodičovský príspevok v sume 220,70 eur a prídavok na dieťa v sume 24,34 eur mesačne, z čoho do septembra 2019 zasielal navrhovateľke sumu 125,- eur v súvislosti s jej starostlivosťou o dieťa. V roku 2020 je priemerný čistý príjem navrhovateľa 787,72 eur, pobera prídavok na dieťa v sume 24,95 eur mesačne. Do marca 2020 mu bol vyplácaný rodičovský príspevok v sume 270,- eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť má, rovnako ako navrhovateľka, len k malol. W. Bolo zistené, že účastníci od cca 19.9.2018 nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária, povinný navrhovateľke na jej výživu doposiaľ neprispel ničím. Je zrejme, že príjem navrhovateľky je podstatne nižší ako príjem povinného na výživné a tento príjem nie je postačujúci na pokrytie jej nevyhnutných výdavkov. Pokiaľ povinný v konaní vyčíslil svoje výdavky v čase začatia konania na sumu 611,64 eur (bez nákladov na stravu, hygienické potreby, náklady dieťaťa) a v roku 2020 na sumu 1.072,64 eur (vrátane stravovania, výdavkov dieťaťa, hygienických potrieb), súd poukazuje na to, že v domácnosti s ním žijú ešte ďalšie dve plnoleté osoby (matka povinného s priateľom), ktoré sa tiež majú podieľať na úhrade nákladov v domácnosti, čo však povinný pri vyčíslení svojich nákladov nezohľadnil. Súd tiež poukazuje na to, že povinný napriek tomu, že podľa jeho údajov má výdavky vyššie ako je jeho príjem, mal zostatok na osobnom účte k 17.6.2020 v sume 1.234,07 eur a na sporiacom účte v sume 190,- eur, pričom sám na pojednávaní uviedol, že má úspory okolo 1.000,- eur. Z toho potom vyplýva, že jeho výdavky sú reálne nižšie, než v konaní uvádzal. Súd tiež nezohľadňoval skutočnosť, že povinný od septembra 2019 uhrádza za navrhovateľku splátky úveru po 145,- eur mesačne, nakoľko z jeho vyjadrenia, ktoré navrhovateľka v konaní nenamietala, vyplynulo, že tieto splátky uhrádza ako ručiteľ za úver navrhovateľky a ako ručiteľovi mu voči navrhovateľke vzniká osobitný nárok na vrátenie poskytnutého plnenia. Súd však pri rozhodovaní zohľadnil aj to, že navrhovateľka sa mohla snažiť nájsť si primeranú prácu vzhľadom k jej zdravotnému stavu, hoci len brigádnickou formou. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi vyplýva, že v mesiaci jún 2020 evidovali voľné pracovné miesta aj pre osoby zdravotne postihnuté (č.l. 195 spisu). S prihliadnutím k

uvedeným skutočnosťami považoval súd za primerané, aby povinný na výživu navrhovateľky prispieval sumou 80,- eur mesačne. Takto určené výživné je v možnostiach a schopnostiach povinného hradiť aj pri zohľadnení jeho nevyhnutných výdavkov. Súd preto rozhodol tak, že povinnému na výživné uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80,- eur mesačne, s účinnosťou od 23.4.2019, t.j. od začatia konania, až do 15.7.2020, kedy manželstvo účastníkov zaniklo rozvodom. Navrhovateľka sa návrhom domáhala určenia výživného vo výške 150,- eur mesačne od apríla 2019, t.j. od 1.4.2019. Podľa ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine možno výživné priznať len odo dňa začatia konania. Konanie sa začalo podaním návrhu dňa 23.4.2019. Súd preto návrh navrhovateľky v časti týkajúcej sa nároku do 23.4.2019 a následne v časti prevyšujúcej sumu 80,- eur mesačne považoval za nedôvodný, a preto ho v tejto časti zamietol.

21. Súčasne bolo rozhodnuté o povinnosti povinného zaplatiť navrhovateľke zameškané výživné za obdobie od 23.4.2019 až do 15.7.2020. Zameškané výživné za uvedené obdobie predstavuje sumu 1.180,06 (t.j. po 80,- eur za mesiace máj 2019 až jún 2020 a alikvótna časť výživného za mesiac apríl 2019 a júl 2020; $14 \times 80 \text{ eur} = 1.120,-\text{eur}$, alikvótna časť výživného za mesiac apríl 2019: $80,- \text{eur} : 30 \text{ dní v mesiaci apríl} = 2,67 \text{ eur na deň}$; $2,67 \text{ eur} \times 8 \text{ dní} = 21,36 \text{ eur}$; alikvótna časť výživného za mesiac júl 2020 : $80,- \text{eur} : 31 \text{ dní v mesiaci júl} = 2,58 \text{ eur na deň}$; $2,58 \text{ eur} \times 15 \text{ dní} = 38,70 \text{ eur}$). Uvedenú sumu súd povolil povinnému na výživné splácať v mesačných splátkach po 80,- eur, najneskôr do posledného dňa v mesiaci, a to počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia s tým, že pokiaľ nebude čo len jedna splátka uhradená riadne a včas, stane sa splatnou celá neuhradená časť ročného výživného naraz.

22. Navrhovateľka v konaní požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov. Vzhľadom k zisteným osobným, majetkovým a príjmovým pomerom navrhovateľky, uvedeným vyššie, súd jej žiadosti vyhovel a podľa § 254 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) jej priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

23. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (CMP) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Trenčín. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP a § 62 ods. 1 CMP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).